

Так, сектори I-й і II-й оглядали з опущеною каудальною частиною тіла, III-й і V-й в горизонтальному з поворотом операційного столу вздовж повздовжньої осі на < 45° відповідно на правий і лівий бік. Сектор IV досліджували з опущеною краніальною частиною тіла, в останю чергу оглядали V-й сектор.

В секторі I розміщена права доля печінки, права частина шлунка, пілорус, початок 12-палої кишки.

В секторі II розміщена ліва доля печінки, жовчний міхур, ліва частина шлунка. Добре помітні судини великої кривизни шлунка. В секторах I, II розміщується діафрагма, в якій вирізняється м'язова частина, розміщена по периферії та сухожилків центр, на межі двох частин проходять гілки судин.

Картина секторів III і V різняться між собою. В секторі III видно паріетальний листок очеревини, який покриває поперечну фасцію і однойменний м'яз живота. В поле зору виходить 2/3 селезінки, добре вирізняються шлунково-селезінкові судини. За селезінкою розміщується ліва нирка. У самок біля каудального краю нирки розміщений яєчник, вкритий яєчником бурсою. У секторі V розміщується права нирка, крім того, у самок правий яєчник, дванадцятипала кишка в здовж якої розміщена підшлункова залоза. В поле зору видно аорту, від якої відходить яєчникова артерія.

Картина секторів III і V різняться між собою. В секторі III видно паріетальний листок очеревини, який покриває поперечну фасцію і однойменний м'яз живота. В поле зору виходить 2/3 селезінки, добре вирізняються шлунково-селезінкові судини. За селезінкою розміщується ліва нирка. У самок біля каудального краю нирки розміщений яєчник, вкритий яєчником бурсою. У секторі V розміщується права нирка, крім того, у самок правий яєчник, дванадцятипала кишка в здовж якої розміщена підшлункова залоза. В поле зору видно аорту, від якої відходить яєчникова артерія.

В секторі IV розміщується сечовий міхур з середніми і парними боковими зв'язками, пряма кишка, а у самок крім того тіло матки і парні роги. При наповненому сечовому міхурі його шийку оглянуть не вдається (місце розміщення простати), цьому попереджує катеризація.

Таким чином апробована методика дозволяє максимально оглянути органи черевної порожнини увівши лапароскоп з однієї точки. Зміна положення тіла, підчас дослідження, покращує огляд і виводить в поле зору органи які в горизонтальному спиному положенні не могли бути візуалізовані (яєчники, нирки).

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Ільницький М.Г., Павлюк Я.Я. Роль лапароскопії в діагностиці хірургічної патології органів черевної порожнини. Вісник аграр. науки Причорномор'я. Вип.25, том 2. Миколаїв, 2004. С. 68–72.
2. Шумаков Н.И., Полябин С.В. Диагностическая лапароскопия у собак. М.: ФГБОУ ВПО МГАВМиБ, 2014. 44 с.
3. Иванов В.В., Равилов Р. Х., Папуниди К. Х. Эндоскопическая хирургия мелких домашних животных. Видеолапароскопическая биопсия печени, овариогистерэктомия и крипторхэктомия. Казанская государственная академия ветеринарной медицины. Казань, 2016. 163 с.

УДК: 636.7:617.711-002

ЮЗЛОВ Є.В., магістрант

Науковий керівник – **ІЛЬНИЦКИЙ М.Г.**, кан. вет. наук

Білоцерувський національний аграрний університет

zeka070499@gmail.com

Порівняльна ефективність різних методів лікування кон'юнктивітів у собак та котів

Кон'юнктивіти у тварин зустрічаються порівняно часто і нерідко супроводжуються ускладненнями, які можуть приводити до втрати зору. Метою роботи було вивчити клінічну характеристику кон'юнктивітів та основні особливості їх перебігу, визначити найбільш ефективні та економічні методи лікування кон'юнктивітів у собак та котів. Встановлено, що найбільш ефективним терапевтичним заходом при кон'юнктивітах було

застосування димексид-новокаїнових крапель (ДН) з додаванням антибіотиків (гентаміцину, левоміцетину, окситетрацикліну, тілану тощо).

Ключові слова: офтальмологічні хвороби, кон'юктива ока, кон'юктивіти собак і котів, етіологія, лікування.

Серед домашніх тварин кон'юктивіти найбільш часто зустрічаються у собак і кішок. Проблемою кон'юктивітів ветеринарно-медичні наукові працівники займаються давно. В основному їх зусилля були спрямовані на встановлення етіології, клінічних особливостей та лікування запальних процесів сполучної оболонки ока. При цьому поза увагою дослідників залишилося багато важливих питань, у тому числі виявилися недостатньо з'ясованими патогенетичні механізми кон'юктивітів та характер тканинних змін сполучної оболонки ока при запальних процесах, а також деякі методи їх лікування у собак. [1,с.293]

У зв'язку з цим метою моєї роботи було вивчити клінічну характеристику кон'юктивітів та основні особливості їх перебігу, визначити найбільш ефективні та економічні методи лікування кон'юктивітів у собак та котів.

Для досягнення мети роботи з вересня 2020 року і по травень 2021 року мною було проведено ряд досліджень та їх узагальнень на базі приватної ветеринарної клініки «Друг», яка спеціалізується на лікуванні різних хвороб дрібних тварин, в тому числі й офтальмологічних. За зазначений період було проаналізовано та досліджено 46 собак та 22 коти хворих на кон'юктивіт.

Кон'юктивіт – це запальний процес, який вражає слизову оболонку ока. Запалення може розвинути через алергію, вірус або бактерію, а також при потраплянні в очі піску, бруду, диму, пилу, тощо. Існують різні форми кон'юктивіту: катаральний (гострий, хронічний), гнійний (гострий, хронічний, флегмонозний), фібринозний (крупозний, дифтеритний), фліктенульозний (симптоматичний), фолікулярний (вузликовий), специфічний (туберкульозний) та інші [2,с.136].

Діагностика цього захворювання ґрунтується на загальноприйнятих методах дослідження: збір анамнезу, комплексне клінічне обстеження тварини, офтальмологічне дослідження. До офтальмологічних методів дослідження відносять: визначення зорової здатності, простий огляд очей без застосування приладів, офтальмоскопічного дослідження, дослідження фокусним освітленням, пальпація, тонометрія, застосування діагностичних засобів (медикаментозні препарати) та інші.

Специфіка лікування буває різною, вона залежить від виду захворювання та симптоматики. Лікарські засоби при хворобах очей можуть бути застосовані у вигляді інстиляції або закладання порошків і мазей в кон'юнктивальний мішок, кладення на лопатки кон'юктиви або краю вік, наприклад, олівцем срібла нітрату, підкон'юнктивальних, ретробульбарних і інтра-бульбарних ін'єкцій, а також змазування шкіри області ока, іонофорезу, введення лікарських речовин далеко від місця хворобливого процесу під шкіру, в м'язи, вену, артерію. Кожен з цих шляхів введення може бути рекомендований у разі ураження окремих частин ока і його захисних пристосувань при певному характері хвороби та її протікання, необхідності отримання швидкого і більш вираженого ефекту. [3,с.138]

Ефективними і найбільш поширеним методом лікування вважається медикаментозний метод. Наприклад застосування димексид–новокаїнових крапель.

Згідно результатів різних методів лікування кон'юктивітів у собак і кішок, визначено їх ефективність і економічну доцільність. Найбільш ефективним терапевтичним заходом при кон'юктивітах було застосування димексид-новокаїнових крапель (ДН). Рекомендую для успішного лікування кон'юктивітів у собак і кішок застосовувати димексид-новокаїнових крапель з додаванням антибіотиків (гентаміцину, левоміцетину, окситетрацикліну, тілану тощо).

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Егоров Е. А. Офтальмофармакологія. М., 2004. С. 293–370.

2. Борисевич В. Б., Астахов Ю. С., Ставицкая Т. В. Ветеринарна ортопедія і офтальмологія. К.: Урожай, 1994. 136 с.

3. Власенко В.М., Іздепський В. Й., Рубленко М. В., Ільніцький М. Г. Патогенетичні основи та сучасні методи лікування запальних процесів у тварин. Вісник Білоцерківського державного аграрного університету. 1998. Вип. 5. Ч. 2. С. 136–140.

Секція. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДІАГНОСТИКИ ТА ТЕРАПІЇ ТВАРИН

УДК: 619:616.34–002:616–085:636.7

ВЕЛИКА Є.В. магістрантка

Науковий керівник – **БОГАТКО Л.М.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

leonidbogatko@ukr.net

Етіологія, діагностика та ефективність лікування собак за гастроентериту

Вивчено структуру хвороб собак м. Кривий Ріг методи діагностики хвороби та встановлена ефективність лікування за гастроентериту аліментарного походження та парвовірусного ентериту

Ключові слова: собаки, аліментарний гастроентерит, парвовірусний ентерит, лікування

Гастроентерит – захворювання, що характеризується запаленням слизової оболонки та інших тканин шлунка і тонкого кишечника, яке супроводжується порушенням їх секреторної, моторної, екскреторної, всмоктувальної і захисної функцій [1–3]. Частіше хворіють собаки службових порід віком 4–7 років, яких годують одноманітним раціоном, цуценята багатоплідних гнізд, собаки уражені гельмінтами, перехворілі на інфекційні хвороби, гіповітамінози, отруєння [4–5].

Мета роботи – вивчити вікову та нозологічну структуру хвороб собак, поширення етіологію гастроентериту собак і порівняти ефективність лікування хворих тварин за парвовірусного ентериту та гастроентериту аліментарного походження.

Матеріал і методи виконання роботи. Матеріалами для виконання випускної кваліфікаційної роботи були дані статистичної звітності ветеринарної лікарні „Доктор Дог”, записи у журналі прийому хворих тварин, результати клінічного дослідження собак, які поступали в лікарню, та їх лікування, дані морфологічного дослідження крові хворих тварин.

Для вивчення поширення хвороб собак проводили аналіз даних ветеринарної звітності, записів в журналі для реєстрації хворих тварин. За цього враховували вікову, породну і нозологічну структуру хвороб. Всього проведено аналіз по 2018 собаках, які поступили в лікарню у 2020 році. Етіологію гастроентериту вивчали з урахуванням анамнестичних даних, епізоотичної ситуації симптомів хвороби (враховували своєчасність проведення профілактичних щеплень проти парвовірусного ентериту, чуми, інфекційного гепатиту, аналізували годівлю собак і якість кормів).

Одним із етапів роботи було визначення ефективності двох лікувальних схем за парвовірусного ентериту і гастроентериту аліментарного походження.

Результати досліджень. Проведений аналіз показав, що у собак м. Біла Церква причиною гастроентериту частіше були аліментарні фактори, пов'язані з неякісною їх годівлею. Із анамнестичних даних було встановлено, що досить часто причиною хвороби було згодовування зіпсованих кухонних відходів, зміни сухих кормових сумішей, які використовуються для годівлі собак, а у молодяку раннє переведення з годівлі материнським молоком на кормові суміші без урахування їх відповідності для даного віку